

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวทางการเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูของเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด
ผู้เขียน	นายอนุสรณ์ ศรีเมนต์
ปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.นัทมน คงเจริญ

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาแนวคิดการเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน แนวคิดในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด แนวคิดเกี่ยวกับมาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาของเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ตลอดจนศึกษาปัญหาและอุปสรรคของแนวคิดการเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูของเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ทั้งในตัวของพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการวิจัยภาคสนาม โดยการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดการเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด ซึ่งได้แก่ พนักงานสอบสวน เจ้าหน้าที่สถานพินิจ เจ้าหน้าที่ของศาลคดีเยาวชนและครอบครัว พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัว ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัว ทั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา การเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด

ผลการศึกษาพบว่า

1. ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 จะบัญญัติให้นำมาตรการทางเลือกอื่นๆ อันได้แก่มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนตามมาตรา 86 และมาตรา 90 เพื่อหันเหและเบี่ยงเบนคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดออกจากกระบวนการยุติธรรมตามปกติ โดยนำกระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์มาใช้ก็ตาม แต่มาตรการดังกล่าวจะต้องมีมาตรการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและ

เยาวชนที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดที่ถูกต้องตามปัญหาของแต่ละคนนำมาใช้อย่างเหมาะสมตรงกับสาเหตุของการกระทำความผิดเสียก่อน

2. มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาเด็กและเยาวชนตาม ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553ตามมาตรา 86 และมาตรา 90 หากไม่ประสบผลสำเร็จศาลเยาวชนและครอบครัวมีอำนาจสั่งให้เด็กหรือเยาวชนเข้าสู่กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูตามมาตรา 132 วรรคหนึ่งได้ เมื่อปรากฏพฤติการณ์แห่งคดีที่ยังไม่สมควรจะมีคำพิพากษาหรือปรับมารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยร้องขอ ซึ่งทำให้กระบวนการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อสนับสนุนให้เด็กหรือเยาวชนสามารถกลับคืนเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติ



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title	The Entry Framework for Process of Restorative Justice for the Accused Juvenile
Author	Mr. Anusorn Srimen
Degree	Master of Laws
Advisor	Dr.Nattamon Kongcharoen

ABSTRACT

This thesis aims to study concepts and process of the accessible criteria into restorative justice for the accused juveniles in criminal cases. The concepts used base on the differential association theory, the control theory, and the labeling theory. The governing ideology of the implementation of law on this restorative justice is also special perspective on criminal case for the accused juveniles to correct the offenders. However, the juveniles who are accused in the criminal cases still face a lot of obstacles to access to the restorative justice, both from the provisions under the Juvenile Procedure Act of 2553 and the implementation of law. This study applies the documentary research and field research as the in-depth interview to the government officials who conduct the juveniles' criminal cases. The interviewee comprises from the policemen, the juvenile officials, the public prosecutors and the judges in the Juvenile Courts. In conclusion, the study suggests that the broader accessible procedure to the restorative justice would be benefit for the right of the child in the criminal case and would assist the rehabilitation for the accused juveniles.

The study found that:

1. Under the Juvenile Procedure Act of 2553, the law provides an alternative approach, for example, a special process on criminal cases for juvenile as Section 86 and 90, to alter the accused juvenile from general criminal procedure, by using restorative justice. However, the restorative justice has a very restricted access. Therefore, this study suggests that the restorative justice should apply properly case by case, rather than generalized then leads to restriction.

2. In case of the special procedure under Section 86 and 90 would not be applied for the juvenile to access the restorative justice, this study would suggest the alternative channel by Section 132. The section is to consider the special manner that the judge who conduct the case or the parents of the accused juvenile request, then the court can deliberate the accused juvenile to the restorative justice procedure.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved